

tiu i m'ha quedat gravat de tal manera que no ho oblidaré mai.
El mestre Saló esdevingué un company de tertúlia excel·lent. Una conversa reposada, plena d'anècdotes, petits detalls punts de vista.... però per sobre de tot, vessant una humanitat tan gran, que sembla mentida que pugui sortir d'aquell cos més aviat petit.

Em venen al cap aquelles paraules d'en Varela una vegada que va parlar amb ell: "Ara no ens imposarà tant, però l'estimarem més".

Pocs dies després rebíem l'arranjament de les nostres cançons: A "La Mare de Deu" no la va tocar, diguent que ja estava bé. En quant a "La Vall del Riu Vermell", quan vaig sentir per primera vegada les quatre veus conjuntades, vaig tenir de dir amb una esgarripança corrent-me tota la pell: Veritablament, aquí hi ha passat el MESTRE.....!Ja la sentireu !!

Dita peça va tenir els millors aplaudiments en el recital que vàrem oferir als membres de l'excursió del diari "El Correo Catalán" i un ressenyament en una de les seves pàgines.

LA DESIL·LUSIÓ.....

=====

Haver-ne parlat a per tot arreu...haver cridat al mestre Saló...haver superat malentesos...tenir llogat un autocar i els hotels en els que havíem d'anar a menjar i dormir...tantes i tantes hores d'assaig fins que la veu quedava afònica...tantes il·lusions i esperances.....!!

Tot va començar amb un telefonema i tot ha acabat pel mateix sistema: El divendres, dia 15 de febrer, una veu femenina, des de Prado del Rey, em deia: " Les proves s'han suspès per el moment, no cal que vinguin per ara; si prossegueixen, ja els avisarem".

La Coral ha esdevingut muda per uns quants dies...

Josep Me Bassols i Balés
(de la Coral Besalú)

